

וירג'יניה וולף: "חדר משלך" (A Room of One's Own) - סיכום

כותבת בזרם תודעה אסוציאטיבי, "בלתי ממוקד", מערבבת "שוליי" עם "חשוב"

1. הוזמנה למכללת פרנהאם לנשים על נשים וספרות
2. מהלך מחשבות אסוציאטיבי, אירועים ודמויות בדויות, אך האמת נמצאת בתוכם.
3. "אשה חייבת שיהיו לה כסף וחדר משלה אם היא רוצה לכתוב רומנים"
4. הולכת לנהר באוקספורד/קיימברידג' כדי לחשוב.
5. מסולקת מהמדשאה המיועדת לאנשי הסגל (אוצרות הידע האנושי); נאסר עליה להיכנס לספרייה (אוצרות התרבות);
6. בנייני המכללות והמחקר בהם עלו זהב וכסף, קרנות ותרומות, מטמוני מלכים
7. ארוחת צהריים מפוארת (בניגוד לארוחה במכללת הנשים הענייה), שלוקחת זמן רב.
8. יוצאת למכללת פרנהאם לנשים
9. חושבת על המלחמה (מלחה"ע הראשונה): על הגברים האוויליים שניהלו אותה
10. ארוחת ערב צנועה, מרק ובשר, "קמצנית" – אבל עניינית עם חברה. אין בזבוז זמן
11. חושבת על העושר שמימן את אוקספורד וקיימברידג'. החברה מספרת על התרומות הדלות והקושי להשיג אותן כדי להקים את פרנהאם.
12. "אין יצור אנושי המסוגל לעשות גם הון וגם ללדת שלושה עשר ילדים. אלו העובדות"
13. אבל גם זו מחשבה מופרכת, משום שכל כספה של האישה (גם אם הרוויחה אותו במו ידיה) שייך על פי חוק לבעלה.
14. הולכת למוזיאון כדי ללמוד על "נשים וספרות". מגלה אינסוף ספרים שכתבו גברים על נשים, בעוד שנשים אינן כותבות על גברים.
15. למרות הכתיבה הרבה של גברים על נשים, הם אינם יודעים עליהן הרבה וחלוקים מאוד בדעותיהם.
16. גנרל "פון איקס" חוקר וכותב: "נחיתותו השכלית, המוסרית והגופנית של המין הנשי".
17. מנסה להבין את הסיבה הפסיכולוגית למיזוגניות הזו
18. מסקנתה: המחקר והידע שצברו גברים על הנשים הוא חסר ערך.
19. שואלת מה מקור הזעם של גברים על נשים, הם הרי שולטים בעולם ובהן?
20. התשובה: שימור הכוח – הגבר אינו עוסק בנחיתות האישה כי אם בשימור עליונותו שלו. "נשים שימשו במשך מאות שנים כראי קסמים מענג, ששיקף את דמותו של הגבר בגודל כפול מגודלו הטבעי" (45)
21. גברים יכולים לבקר את הנשים (ובכך להמעיט מדמותן) אך נשים אינן יכולות לבקר גברים (שמא ימעיטו מדמותם).

22. חושבת על הכסף שירשה מדודתה, ועל זכות ההצבעה לנשים. הכסף חשוב יותר.
23. נשים עובדות בעבודות שוליות ולא ממצות את עצמן, ולכן הן הופכות להיות שונאות ומרירות
24. המחיר שמשלמים גברים על עליונותם (גם הכלכלית): נשלטים בידי דחף לצבור, לכבוש, להשיג, להילחם
25. מנבאת את העתיד: בעוד מאה שנים "נשים כבר לא יהיו המין המוגן" ולכן יוכלו לעבוד בעבודות "גבריות", אך עלולות לשלם בכך בתוחלת חיים קצרה יותר.
26. הספרות נכתבת על ידי גברים, ואלו מתארים רק נשים "בעלות אישיות ואופי מובהקים" – ולא נשים רגילות (54)
27. ההיסטוריה נכתבת על ידי גברים על גברים, על אירועים "גדולים" כמו מלחמות, ואינה כוללת תיאור של נשים בכלל או נשים רגילות.
28. לפי עדויות ההיסטוריון, מוסד הנישואין הוא מוסד כלכלי, ולכן לא שואלים לרצון הנשים. הן רכוש הבעל, שיכול לעשות בהן כרצונו.
29. תרגיל מחשבתי: אם לשייקספיר הייתה אחות גאונה כמוהו, "גיודית שייקספיר", היא לא הייתה רוכשת כל השכלה, יושבת בבית, מתקנת גרביים. אם הייתה בורחת כמו אחיה כדי לשחק בתיאטרון, הייתה מסולקת בבושת פנים, מוטרדת מינית ונאנסת ע"י מנהל התיאטרון (לא נאמר במילים המפורשות האלה), ולבסוף נכנסת להריון ומתאבדת.
30. הצניעות הנכפית על נשים והדיכוי שלהן היא כלי בידי הגברים לשימור כוחם ולדיכוי האישה. היא מונעת מהן להיות יוצרות גדולות ומוכרות. גם אלה שמצליחות לעבור את כל המכשולים – רבות מהן מסתתרות מאחורי שם בדוי, או משתגעות או מתאבדות.
31. לנשים אין חדר משלהן ואין כסף משלהן
32. כמות אדירה של גברים טענה כי נשים אינן יכולות להגיע לשום הישג אינטלקטואלי. נשים אינן זוכות לעידוד ליצור – אלא לעלבונות ובוז.
33. מספרת על שתי נשים שכתבו. לא היו להן ילדים. שתיהן זכו לבוז.
34. אפרה בן היא דוגמה לאישה שהצליחה לכתוב ולהשתכר מכך. אם משלמים על כתיבה, סימן שהיא חשובה.
35. אם הייתי כותבת מחדש את ההיסטוריה, הייתי מציינת את הרגע בו נשים ממעמד בינוני התחילו להתפרנס מכתובה: ברונטה, אוסטין, אליוט: לאף אחת מהן לא היו ילדים.
36. נשים כתבו רומנים ולא דרמה שירית או היסטוריה כי נדרש לזה פחות ריכוז ממושך.
37. "קלואי חיבבה את אוליביה" (94) – תיאור נשי של סולידריות במקום תיאור גברי של קנאה. נשים מתוארות ע"י גברים יוצרים רק ביחסן אל הגבר (מבחן בכדל) – עובדה שמרדדת את חייהן (הבדויים)
38. ההיסטוריה והספרות, המתארות הישגים גבריים בלבד (ניוטון, קולומבוס) אינם מאפשרים לנשים מודל חיקוי או קנה מידה אחר מלבד גברים.
39. לנשים היה מדיום אחר של יצירה: הבית ותפקידי הנשים בו.
40. נשים צריכות לכתוב כמו נשים

41. כדי לכתוב היטב נשים צריכות חדר, כסף והיסטוריה (מודל, מסורת) של נשים כותבות.